

Eventyret om bajeren

Tekst og fotos: Frank Nielsen

Her arbejder
Wendelsteinbahn's togsæt
sig op mod toppen

DJK Rejse til Bayern og München 28. august til 1. september 2016

Det kan ikke nægtes, at det er et eventyr – det om bajeren. I C Jakobsen hentede „inspiration” netop fra Bayern, og vi kan opleve følgerne af det endnu den dag i dag. Men så var det, at DJK Rejser inviterede til en tur derned, så vi kunne forvise os om, at eventyret findes dér stadigvæk. Det blev der da også lejlighed til.

Men det var nu for at „besigtige” den kollektive trafik i form af jernbaner, svævebane og sporvogne, der var turens egentlige formål. Førstedagens lange togrejse fra København og fra Fredericia endte i Nürnberg.

Næste dag var første punkt på udflugtsprogrammet et besøg på det store (officielle) DB Eisenbahn Museum – der er stadig meget at se på, selvom en stor del af det brændte for en del år siden. Resten af dagen kunne bruges (afslappet), som man selv ville.

Eftermiddagen anvendte nogle af os så på at besøge den gamle middelalderbykerne med to mure og et stort, tidligere kongeslot (Kaiserburg), der rager godt op i midten. Det er interessant at se, at der i dag kører undergrundsbane under en del af den ene bymur lige op ad voldgraven, som dog nu er tørlagt. Den store middelalderborg er faktisk ret spektakulær.

Den efterfølgende dag bød på jernbaneudflugt for alvor. Der blev kørt med tog til Nördlingen via Donauwörth (togskifte). I Nördlingen bor Bayerisches Eisenbahnmuseum, hvor der var arrangeret to særtogskørsler til os.

Den første gik med damplokomotivet 01 2066-7 i front til Gunzenhausen og tilbage igen. Der var et par ganske flotte fotostop undervejs, men det mest specielle var, at der i togets spisevogn(!) blev budt på hvide, bayerske pølser med øl til. Disse pølser skulle være en særlig, lokal specialitet – særlige var de i hver fald.

Tilbage i Nördlingen kunne man bese selve museet og den imponerende samling af materiel – noget af det driftsklart – det meste ikke driftsklart. Her kan end ikke DJK's samlinger følge med i antal. Eftermiddagen bød på en damptogstur

01 2066-7 med udflugtstog i Gunzenhausen.

mere, nu til Fremdingen med 52 8188-8 i front. Et kæmpe lokomotiv til de små vogne, som vi nu sad i. Inden tilbageturen løb lokomotivet om i Fremdingen gennem det gamle „spor 2”, som helt tydeligt ikke havde været brugt til tog i årevis. Et par birketræer på 1,5 m højde blev lagt ned af kæmpen. Nördlingen er i øvrigt et besøg værd – ikke bare på grund af den første stavelse i navnet, der passer meget til, hvad man fra tid til anden kalder os jernbaneentusiaster. Byens gamle middelaldercentrum, som er næsten cirkelrundt, er faktisk opstået ovenpå Ries-krateret, som er det ene af to kraterer med 40 km afstand imellem.

Det andet kaldes Steinheim, og de opstod

52 8168-8 foran vores udflugtstog på vej mod Nördlingen i nærheden af Marktoffingen.

begge, da en kæmpe asteroide ramte jorden for 14,3 mio. år siden. Find evt. Nördlingens turisthjemmeside på nettet og se det flotte luftfotografi. Det var en lille sidehistorie, som jeg synes er ganske spændende at kende.

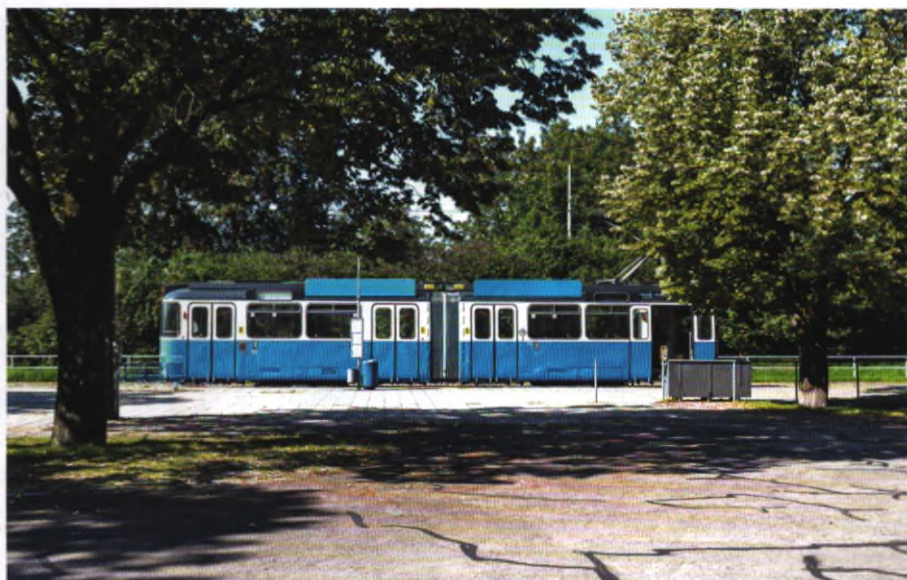
Vi gjorde en togrejse mere – denne gang mod syd til Wendelsteinbahn et godt stykke syd for München. I første omgang kørte vi til Brannenburg, og derfra travede vi så op til museumsbanens udgangspunkt – en tur på lidt under tre km. Dengang, det var en „rigtig“ jernbane, udgik den fra stationen i Brannenburg, men som museumsbane er den kortet af og udgår nu fra Grossbrannenburg (der er mindre en Brannenburg!). Flot tur og belønnet med en flot udsigt – næsten til Østrig. Der var nogen tåge, som godt kunne forstyrre lidt. Der var tid til en spisepause, som var med i arrangementet.

Svævebanen ned fra Wendelstein.

Fin mad og med bayersk øl til. Fra „den anden side“ af bjergtoppen var den nemmeste vej ned via en svævebane.

Meridian-lokaltog i Brannenburg. Nederst: Aldrende München-sporvogn P 3.16 nr. 2006 ved Olympia Park.

Det gjorde vi så, og fik nydt en ny, spændende udsigt over landskabet. Nede igen gik vi til det lille trinbræt Osterhofen på banen fra Bayrischzell (!) via Holzkirchen til München. Der sidste dag i München bød på en anderledes sightseeing, da vi blev budt på en tur med sporvogn rundt på „hele nettet“. Vi blev befordret i en P 3.16 (nr. 2006), som blev bygget sidst i 1960'erne, og som endnu er i drift som myldretidsreserve. Vi kom rundt til vendesløjfer, som vi måske nok ikke ellers var kommet forbi på egen hånd. Det blev også til et ophold på den engang så store „Olympia Park“ (OL 1972) vendeplads, hvor tre sporsløjfer endnu findes, men kun med køreledning over den ene. Ganske hyggeligt – på den måde var der så noget for de deltagere, der også har et „sporvognsgen“. Sidst skal det nævnes, at der en af aften var „udflugt“ til „Haidhauser Augustiner“ i München Ost, hvor der kunne spises solid, bayersk middag med solid, bayersk øl til. Ja, vi fik oplevet noget, og der var plads til alles særinteresser – tror jeg. Det er altid spændende og hyggeligt at deltage i DJK Rejsers rejser. På næste side i dette M-nummer kan du finde information om rejsen i 2017. Vi ses!